

	K
93. Pod zelenou lampou, olej	600.—
94. Přístav na Volze, olej	4.000.—
95. Předjaří, olej	1.000.—

VLK Ferdinand,
Praha I., Masarykovo nábřeží 12.

96. Zátoka v Aguilas, olej	1.500.—
97. Krajina s oslem, olej	2.000.—
98. Sierra, olej	3.000.—

WÄNKE Emil,
Praha XII., Barthouova 74.

99. Matka, olej	8.500.—
100. Krkonoše, olej	2.200.—
101. Krkonoše, olej	1.200.—
102. Krkonoše, olej	800.—
103. Krkonoše, olej	800.—
104. Krkonoše, olej	700.—

PLASTIKY.

JÍLEK Josef,
Praha-Dejvice, Vuchterlova 1.

105. Poprsí Viktora Dyka, pálená hlína	600.—
106. Jan Neruda, pálená hlína	800.—
107. Alegorie Máje, sádra	3.000.—
108. Dalibor, sádra	2.000.—

ŠARA Václav,
Praha VII., Sládkova 9.

109. Filozofská historie, model sousoší Jiráskova pomníku v Příbrami, sádra	1.600.—
110. Ohybač, sádra	

ŽÁK, Josef F.,
Praha XIII.-Vršovice, Havlíčkova 16.

111. Ing. S., portrét	neprodejně
112. Dětské poprsí	neprodejně
113. Utěcha, plošná řezba	1.700.—
114. Důvěra, řezba	2.600.—
115. Zal, řezba z hrušně	2.200.—

Záznam prodeje vystavených prací možno učiniti u pokladny.

Tamže se možno přihlásiti za přispívajícího člena spolku.

XXII E 5757/1

VÝTVARNICKÁ DRUŽINA V PRAZE
PRAHA XVII - KOŠÍŘE, Plzeňská třída čís. 89/V. p.

V.

členská výstava

se souborem Václava Nedbala

KNIHOVNA Umělecko-průmyslového muzea v Praze
Sign.: XXII E 5757/1
Inv. čís.: 2742/1956

Clam-Gallasův palác, Praha I, Husova tř. 20, I. patro
Od 27. dubna do 26. května 1940 • Denně od 9 do 17 h.

~~22933~~

CESTNÝ PŘEDSEDA V. D.:

Dr. Alois Götz, Praha.

VÝBOR V. D.:

předseda:

Platon Dějev

místopředseda:

Josef F. Zák

jednatel:

Václav Nedbal

pokladník:

Karel Fišera

členové:

František B. Blažek,

Václav Sára,

Emil Wänke

náhradníci:

Ferdinand Vlk,

Vincenc Zivný.

VÝSTAVNÍ POROTA:

předseda:

Platon Dějev

členové:

Hanuš Bohman,

Václav Nedbal,

Václav Sára,

Emil Wänke,

Josef F. Zák,

Vincenc Zivný.

náhradníci:

Miloš Kalina,

Karel Zentner.

HOSTÉ:

Valeria Hachla-Myslivočková,

Vanda Korábová.

Není nahodilá věta historicky ověřená, že umění jest reflexem své doby. Nelze však za dobu tak krátkou od one chvíle, kdy osudově změnily se naše poměry národní, říci, do jaké míry umělci — zejména výtvarní — sledovali vnitřní svou reakcí ona tajemná záření rozhraní věků, kdy zachvívá se bytost tvůrčí tak citlivá i na pouhé radosti a tragedie jednotlivců a proto tím spíše vibrující, jde-li o hnutí spjaté s osudem národa.

Nelze popřít, že problém národnosti v umění, důsledně hájený již dříve okrajovými duchy tvůrčími a opírající se o prvky lidové, jakož i vracející se duši národa, z něhož vychází, byl nyní oživen a zřejmě radostně zdůrazňován jak u příležitosti „Měsíce české knihy“, tak i plánovitě provedené myšlenky vzbuditi zájem o výtvarná díla ve výstavních kolektivech s pečeti hesla „Národ svým výtvarným umělcům“, jak jsme již mnohokrát četli a také i slyšeli na slavnostních vernisážích a koncertních podiích.

Jest proto žádoucí domysleti právě ono přetavení hodnot, ideí, uměleckých a dynamických ložisek, jež na prvním místě zasahuje umění výtvarné, technikou barvy a světla nejširší vrstvy okouzlující a upoutávající.

Abych navázal na nedávný projev učiněný při zahájení výstavy Jednoty výtvarných umělců v roce 1940, přehodnotil a přeskupil se pojem národa, národní, ale dokonce snad úplně zvrátil se pojem poměru obecnstva k umělcům výkonným a naopak. Nemohu nedovolati se opětně onoho geniálního verše Dykova vzpomínaného i profesorem Miloslavem Hýskem při české knize: „Opustiš-li mne, nezahynu, opustiš-li mne, zahyneš“, abych vyjádřil onu vnitřní metamorfosu návratu. Vrátili jsme se v sladké meditaci k české knize a vracíme se v entusiasmu opojení k českému plodu barev — obrazu českého umělce —. Umělci vracejí se v lůno národa a obecnstvo přiblížilo se tvůrčímu procesu umělcovu. Neboť ona spíš duchově aristokratická idea l'art pour l'art — hlásaná intelektuály devadesátých let, jak bylo prokázáno v pozdější době, nemínila svým exkluzivním pojetím úplně vyřaditi okruh ctitelů umění, nýbrž sua sponte vychovávala třídu nezúčastněných shromažďovatelů ideálních hodnot, až se stala faktem věta pronesená umělcem v cizině řadu let žijícím a zároveň malířským myslitelem F. Kupkou, že jest jisto, že výkvět vybraných lidí spolupracuje s tvůrčími umělci, tvoří s nimi duchovní symbiosu, inspiruje je k hledání nových cest a realizačních pokusů techniky, dynamiky, nabádá k rozřešení tajemství světla a sloučení barev, pomáhaje tím vlastně zdánlivě nevědomky k rozvíjení jich potence a oživení snících v nich schopností. Napsal doslovně: „Můžeme proto předpokládati, že budoucí člověk bude se stále více blížit ke všemu, co tvoří umění v jeho celistvosti.“

I tato vysněná fikce může se státi faktem, když si správně zaměříme účel umění a připojíme k hlásané thési, že krásné umění má nejen esteticky vzbuzovati krásy a radosti, jakož i zvyšovati rozkoš z jáso tu nad vítězstvím pomíjející hmoty, ale i v hlavní podstatě své vychovávati, vzdělávati a tedy zdokonalovati generace a lidstvo.

Tento vyšší edukační rys umění klade ovšem na umělce nároky co největší, vyzvedává smysl pro jejich spravedlivou odpovědnost, žádá od umělce výtvarného přímo smetanovské vypětí jeho tvůrčí energie, aby se tím stal vlastně nejen vytříbeným zjemňovatelem sensu, ale i vedoucí rukou, vychovatelem, radostným učitelem a zasvěcencem Umění a Krásy, vytrysklé z pramenů národních zřidel a českých srdcí výtvarných umělců. Dosáhnou-li této mety, pak stane se i jejich práce nejen národním majetkem, ale i význačným exponentem národohospodářským. Proto také tolik vynikajících individualit ztroskotalo na útrpné této cestě, neboť hledači nových cest nepochopili zcela této myšlenky a také nebyli vždy současníky svými řádně chápání a oceňování, z příčin právě naznačených. Nelze opomenouti, že to byli právě výtvarní umělci, náš nejvýraznější prvek, který šel ruku v ruce s mezinárodní zušlechťovací tendencí geniů hudebních, aby navždy zachovali odkaz našeho národa v pokladu věčných a nezničitelných hodnot, mnohdy bolestí a utrpením hořce získaných. Proto také ve své knize „Cesta mystická“ s podtitulem iniciály a iluminace, básník, vášnivý kritik a znatel umění výtvarného — Jiří Karásek ze Lvovic, mluví o malíři Arturu Grotterovi, připomíná, že v jeho slavné malířské kompozici, v níž pracují umělci o soše, přisoudil Čechu nejvyšší úkol vytesávání zraku. Tím jen byl zdůrazněn vyšší zrak umělecký, především i výtvarným příslušníkům našeho národa vrozený i s objektivní interpretací, že nejdrahocennější část těla lidského měla býti zhotovena umělcem nejjemnějším.

Není také bez hlubší souvislosti s tímto děním naše přítomná výstava Výtvarnické družiny. Přes to, že nechci tvrditi, že by splnila snad všechny zde uvedené, obecně platné zásady a předpoklady, snaží se je respektovat vzájemným přiblížením se obecenstvu a v něm žít. Již v prvním katalogu základní výstavy před šesti lety interpretuje duchovně původní svůj název, jímž chtěla vysvětliti seskupení umělců tak individuálně ostře odlišných, že bylo s podivem, že je někteří jednotlivci správně nepochopili. Když sdružuje jiné spolky směr, zásadně hájený a akcentovaný, jiné zase předmětná tvorba, jest to u Výtvarnické družiny ono duchovní nadřazené pouto tvůrčí emanace a vroucí snahy, jež nejen, že opodstatnilo existenci mladé, téměř neznámé korporace, již nutno podati pomocnou ruku — s níž nyní vystupují i autoři dosud se neobjevivší — ale i konstruktivně podepřelo jeho linii evoluční. Proto tím spíše by

měli umělci dosud nesdružení a mimo spolky stojící si uvědomiti tuto větu a nalézt cestu k společné práci a zařadění ve veřejný život.

Měl jsem příležitost při zahájení této výstavy promluvit několik slov k hlubšímu prozření snah a ideí vystavujících členů Výtvarnické družiny s novou náplní členskou a tvůrčí diferenciaci. Zde jen chci vysloviti přání, aby každý návštěvník zjasněných prostor tichého paláce ve výstavních síních měl ilusi klenby chrámu, pokryté pracemi většinou mladých a probíjejících se členů, zasnil se do jejich tvorby a zhodnotil jich třeba skromně, ale také i kladný přínos českému umění, naší milované vlasti, opepřené teplým stiskem milionů rukou — a abych užil slov našeho největšího z básníků Otokara Březiny z úvodní básně sbírky „Ruče“ — „Zemi bolestné, jak byla od věků, zemi z nechudších mezi svými sestrami ve vesmíru, na moři ticha ostrovu, jenž mimo smrt nepoznal míru.“

Vlasti zdar!

Dr. Alois Götz.

OBRAZY.

BLAŽEK František B.,
Praha-Smíchov, Svědská 1037/20.

	K
1. Ledové pleso v Tatrách, olej	2.000.—
2. Hora Hrdoš u Gombáše, olej	1.400.—
3. Les v Počátkách, olej	1.400.—
4. Valašská pila ve V. Karlovicích	1.200.—
5. Chalupa v obci Zahrádce, olej	1.200.—

BOHMAN Hanuš,
Nymburk, Tylova 830.

6. Portrét Dr. J. K. v Poděbradech	neprodejně
7. PhDr. h. c. F. B. F., barevná karikatura	500.—
8. R. D., člen Národního divadla, karikatura	500.—
9. Básník J. z W., barevná karikatura	500.—
10. Malíř J. D., barevná karikatura	500.—

BRUNNER Antonín,
Náchod, Sokolská 848.

11. Pohřeb v Bošácké dolině, olej	35.000.—
12. Slunečný den v zimě, olej	4.000.—
13. Památná lípa v Borové, olej	4.000.—
14. Trh na dřeváky v Bretagni, olej	neprodejně
15. Krojová studie, olej	neprodejně
16. Krojová studie, olej	neprodejně
17. Krojová studie, olej	1.000.—
18. Čičmanská vyšivačka, olej	6.000.—

DĚJEV Platon,
Praha-Košíře, Plzeňská tř. 89.

	K
19. Kavkaz-Georginka, olej	3.500.—
20. Mořské dno, olej	5.000.—
21. Krajina, barevná tuš	3.500.—
22. Anděl, olej	6.500.—
23. Květiny, olej	4.500.—
24. Květiny, olej	1.000.—
25. Na dně moře, olej	7.500.—
26. Stromy, barevná tuš (bez rámu)	450.—
27. V parku, barevná tuš (bez rámu)	3.500.—
28., 29., 30. Kresby (bez rámu)	600.—, 350.—, 200.—

FIŠERA Karel,
Praha VII., Janovského 10.

31. Ráno na pasece nad Zručí, olej	1.100.—
32. Skála v lese u Zruče, olej	700.—
33. Rybník v Zelivě, olej	600.—
34. Okolí Trnávky u Zeliva, olej	400.—
35. Podvečer na pastvině za Zručí, olej	400.—
36. Oblačný letní den u Zeliva, olej	350.—
37. Chladné jaro na Zelivsku, olej	300.—
38. Křížovatka nad Zručí, olej	350.—
39. Začátek žní u Zeliva, olej	300.—

HACHLA-MYSLIVEČKOVÁ Valeria,
host — Praha-Smíchov, Zborovská 6.

40. Jaro v seminářské zahradě, olej	2.500.—
41. Podzimní kytice, olej	3.000.—
42. Kvetoucí magnolie, olej	2.000.—
43. Růže, olej	500.—
44. Borový les, olej	600.—
45. Cesta ke Kameničkám, olej	700.—
46. Podvečer na vysočině, olej	5.000.—
47. Umago, akvarel	1.000.—

HOLEČEK Jaroslav,
Příbram, Vinohrady.

48. Hřebený Dumbieru, olej	1.200.—
49. Stará vrba, akvarel	1.000.—
50. Romantické údolí Dunaje, akvarel	1.800.—
51. Les, akvarel	900.—
52. Záplavy, akvarel	900.—
53. Vrby, akvarel	800.—
54. Svatá Hora, olej	1.300.—

KALINA Miloš,
Praha-Košíře, Píseckého 21.

55. Předjaří, olej	3.000.—
------------------------------	---------

	K
56. Portrét sl. A. M., olej	neprodejné
57. Getsemanská zahrada, olej	6.000.—
58. Rusalka, olej	3.500.—

KORÁBOVÁ Vanda,
host, Praha-Liboc.

59. Slunečnice, olej	1.500.—
60. Studie, kresba uhlím	200.—

LEXA Quido,
Nymburk 1053.

61. Z Máchova kraje, olej	1.000.—
62. Potok, olej	800.—
63. Před deštěm, olej	800.—
64. Podzimní obrázek, olej	1.400.—
65., 66., 67. Kresby černou křídou	po 350.—

NEDBAL Václav,
Praha-Ořechovka, Západní 7.

Soubor prací:

68. Zďárské Tatry—Javorina, olej	4.000.—
69. Z Polabí, olej	800.—
70. Bartoňův zámek v Novém Městě n. Met.	1.000.—
71. Na Chrudimce, olej	3.000.—
72. Chrudimka u Kameniček, olej	900.—
73. Z Českomoravské vysočiny, olej	800.—
74. Polské Tatry—Javorina, olej	4.000.—
75. Předjaří na Berounce, olej	500.—
76. Ze Svratky, olej	600.—
77. V lánské oboře, olej	5.000.—
78. Oravská Lehota, olej	2.500.—
79. Z Orlických hor, olej	neprodejné
80. Trosky v pozdním podzimu, olej	neprodejné
81. Pražské Benátky, olej	3.000.—
82. U pramenů Javorinky, olej	900.—
83. Slunečnice, olej	2.000.—
84. Chaloupka ve Sněžném, olej	700.—
85. Domů, olej	900.—
86. Z Polabí, olej	3.000.—
87. Orlické hory, olej	900.—

RJAZANOV Andrej,
Praha-Strašnice, Pod altánem č. 360.

88. Večer na Volze, olej	5.000.—
89. Zima na Urale, olej	1.500.—
90. Emigrantka v práci, olej	1.500.—
91. Zimní krajina, olej	900.—
92. Uprchlíci na Sibiři, olej	600.—